

POËZIE

DOOR

JAN GRESHOFF.

I.

VERLOSSING.

I.

De wereld met haar star gezicht
In lach bevroren,
Heeft mij bij dit vroeg morgenlicht
Als toegewijde knecht verloren. . . .

Ik heb mij van haar afgewend
In nood van vreeze. . . .
Omdat zij slechts belooning kent
In pijnen zonder zoet genezen.

Reeds al te lang hield zij gevangen
Onnoozle ziel,
Die eens, verdoold op donkre gangen,
Haar als een buit in de armen viel. . . .